

Bilag 5.De københavnske Handelsforeningers  
Fællesrepræsentation.

## Til Handelsministeriet.

I Anledning af det høje Ministeriums Forespørgsel, om Fællesrepræsentationen maatte have Ønsker at fremsætte med Hensyn til den forestaaende Revision af Lov Nr. 168 af 20. Marts 1918 om Bestemmelser imod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, skal vi tillade os at udtale følgende:

Loven har efter Fællesrepræsentationens Opfattelse i det Hele virket heldigt og været til stor Gavn for Købmandstanden. Der er dog enkelte Punkter, hvor den efter de Erfaringer, vi har gjort i Praksis, trænger til Ændringer, og vi tillader os derfor at foreslaa følgende:

Ad § 1. Fra Dansk Pianofortehandler- og Fabrikantforening er der til Fællesrepræsentationen blevet indsendt en Række Annoncer, hvori Pianoer udbydes til Salg — gerne mod en Dusør og under forskellige andre lokkende Tilsagn — ved Henvendelse til Billet mrk. Det har vist sig, at der bag saadanne Annoncer skjuler sig faste Agenter for et herværende større Firma, som imidlertid har erklæret sig ude af Stand til at ændre den omhandlede Annonceringsmaade. Det er imidlertid formentlig klart, at et saadant Forhold — som ogsaa andet Steds antaget — bør falde ind under Lovens Forbud mod falsk Reklame. Naar en Ting averteres under Billet mrk., maa Publikum faa — og faar faktisk ogsaa — det Indtryk, at det er en *Privatmand, der ønsker at skille sig af med nogle af sine Ejendele*, ikke at det er et stort Forretningsfirma, der ad denne Vej søger at komme af med sine Varer. Og paa Grund heraf mener man at købe billigt. Der foreligger paa den Maade i Virkeligheden en urigtig Fremstilling af Forhold, der har Betydning for Efterspørgselen. Det er imidlertid tvivlsomt, om Lovens § 1, saaledes som den nu er affattet, med udtrykkelig Fremhævelse af en Række Eksempler paa falsk Reklame, af Domstolene vil blive anset anvendelig paa et Forhold som det omhandlede, og vi anmoder derfor om, at der ved Lovens Revision maa blive tilføjet en Bestemmelse i §'en gaaende ud paa, at en Forretningsdrivende, der i Annoncer eller andre Henvendelser til Offentligheden ved at benytte Betegnelsen Billet mrk. eller paa anden Maade giver Publikum Indtryk af, at Tilbudet fremkommer fra en Ikke-Handlende, gør sig skyldig i falsk Reklame.

Ad § 10: Det vilde formentlig være heldigt, om denne Paragraf fik en saadan Affattelse, at den kom til at rammé enhver Handling, hvorved en Person skadede én andens Erhvervsvirksomhed gennem at fremsætte eller udbrede urigtige Meddelelser, der var egnede til at skade Virksomheden. Saaledes som Paragrafen nu er formuleret, rammer den jo kun Handlinger, der foretages „for at tilvende sig en andens Kundekreds“; men det er klart, at der vil kunne forekomme og forekommer mange andre Tilfælde af Bagvaskelse af en Næringsdrivende, som der lige saa fuldt trænges til Lovens Beskyttelse imod. Et særligt ondartet og hyppigt forekommende Tilfælde er saaledes det, at der overfor en Handlendes *Leverandører* fremsættes en Række *urigtige* Oplysninger, der er egnede til at nedsætte disses Tillid til ham som Forretningsmand og derigennem til at skade hans Virksomhed. Et andet Tilfælde, som Fællesrepræsentationen ligeledes har haft Lejlighed til at se, uden at kunne komme den paagældende Handlende til Hjælp, er det, at et Dagblad gennem opdigtede